

MARIBORSKI VEČERNIK „JUTRA“

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 2440 in 2450
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 18. uri, Vredn. mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din, Oglaš. po ceniku, Oglaš.
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani, Poštni števnik rač. št. 11.406

Znaki bližajočega se spopada med Japonci in Rusi

Ozadje japonske želje po vojni s sovjetsko Rusijo

Nenavadno hitro in lahko so Japonci podpisali pogodbo o premirju v Šanghaju, da bi in sedaj se jim neverjetno mudi, da bi to vojno epizodo čimprej popolnoma likvidirali. Njihove čete zapuščajo Šanghaj še pred določenim rokom. Sploh dokazuje vse njihovo postopanje, da hočejo doseči mir na eni strani, da bi lahko pričeli vojno na drugi. Položaj na Daljnem vzhodu se poostrejuje od dneva do dneva, in zelo je dvomljivo, če se krvavi spopad med Japonsko in sovjetsko Rusijo sploh še da preprečiti. V japonskem generalnem štabu izjavljajo, da je vsako zavlačevanje obračunavanja s sovjetsko Rusijo škodljivo. Istih misli so japonski industrijalci. Zahteva Japoncev dozoreva v klic: Čimprej — tem bolje! Seveda je tudi v deželi vzhajajočega solnca še vedno dosti treznih, zmernih in preudarnih mož, ki opozarjajo, da sedanji čas za vojno velikega stila ni ugoden niti z gospodarskega niti z vojaškega stališča. Sovjetska vojska se ne sme podcenjevati, pravilo, in kaj bi bilo, če bi se akcija ponesrečila?

Oni, ki so za takojšnjo vojno, pa odgovarjajo s prav tako tehtnimi argumenti. Pred vsem opozarjajo na nagli razmah ruske železne in jeklene industrije, težke industrije in na industrijalizacijo Sibirije. Gradnja ruskih visokih peči in livarn na Uralu in v Kuznecku v vzhodni Sibiriji, kakor tudi elektrarn na reki Angari ter ob Bajkalskem jezeru vzhajajočega japonske patriote, posebno seveda še imperaliste, ki se boje, da bi jim nekega dne Rusija za vselej ne zastavila nadaljno pot na azijsko celino. K vsemu temu se pa pridružuje še prepričanje, da je mogoče stalno držati v rokah Mandžurijo in Vzhodno kitajsko železnico samo tedaj, če bodo Rusi pregnani iz vzhodne Sibirije in od obal Tihiga oceana. Vzhodna Sibirija naj postane »samostojna« dr-žava po mandžurskem vzorcu. Ustanoviti pa naj jo pomagajo ruski belogardisti, ki so sedaj večinoma že koncentrirani v Mandžuriji in samo čakajo trenutka, da bi skupaj z Japonci prekoračili ruske meje.

Rusi podpirajo generala Mačangčanga

Dejansko se že blijejo prvi boji med Rusijo in Japonsko Japonci dovažajo nove čete

LONDON, 11. maja. Po vesteh iz Harbina se zdi, da je nevarnost vojne med Japonsko in sovjetsko Rusijo vsak trenutek večja. Že nekaj dni se blijejo pri reki Sungari krvavi boji med vojsko kitajskega generala Mačangčanga in Mandžuri ter Japonci. Japonci so ugotovili, da je vojska generala Mačangčanga zelo dobro opremljena in razpolaga z najmodernejšimi strojnimi, topovi in letali. Obenem so japonski letalci ugotovili, da so Kitajci zgradili pri Fanejnu v bližini ruske meje pri Blagovješčensku veliko volno letališče. Vse to dokazuje, da jih podpirajo Rusi, ker od drugod ne bi mogli dobiti orožja in letal. Splošno zato

smatrajo, da so sedanji spopadi pri reki Sungari prav za prav že prvi boji med Japonsko in Rusijo.

TOKIO, 11. maja. V Dajrem je dospela štirinajsta japonska armada, sestavljena iz šestih divizij mandžurskih in korejskih čet. Vojno ministrstvo zatrjuje, da je bilo prisiljeno poslati v Mandžurijo to svojo armado, ker mandžurska vlada nima zadosti čet za vzdrževanje miru in reda in mora nena-rodno preganjati upornike. V mednarodnih krogih se pa zatrjuje, da je odpošillanje japonskih čet v Dajrem le priprava za bližajoči se spopad s sovjetsko Rusijo.

NARAŠČANJE BREZPOSELNOSTI V ANGLIJI

LONDON, 11. maja. »Morningpost« poroča, da se je število brezposelnih v mesecu aprilu zopet znatno povečalo. To dejstvo vzbuja strah, da so vsi ukrepi vlade radi dviga splošne produkcije bili brez uspeha.

SNEG NA GORNJEM ŠTAJERSKEM. GRADEC, 11. maja. V ponedeljek je pričelo po vsem Gornjem Štajerskem snežiti, ponekod so pa divjali tudi snežni viharji. Sneg je padel še vso noč. V Mürzzuschlagu ga je zapadlo 15 cm, po gorah pa še več. Temperatura je silno padla.

Novi predsednik francoske republike

Albert Lebrun izvoljen z veliko večino Demisija Tardieujeve vlade

PARIS, 11. maja.

Pri včerajšnji volitvi novega predsednika francoske republike so bili postavljeni trije kandidati: Albert LEBRUN, socialni demokrat FAURE in komunist MARTHY. Glavni levičarski kandidat PAINLEVE je svojo kandidacijo umaknil. Izvoljen je bil s 643 od 826 glasov poslancev in senatorjev predsednik senata ALBERT LEBRUN. Sto glasovnic je bilo

Izvoljeni Albert LEBRUN, štirinajsti predsednik tretje francoske republike, ki bo vodil državo prihodnjih sedem let, je bil rojen 29. avgusta 1. 1871. v MERCHG LE HAUTJU pri METZU kot sin kmeta. Studiral je tehniko in postal rudniški inženir ter znamenit

strokovnjak in znanstvenik. Poslanec je postal prvič 1. 1901., 1. 1913. je postal ministrski podpredsednik, bil nato minister za kolonije, za blokado in osvobodene pokrajine. Leta 1920. je bil izvoljen v senat, lani je postal senatni predsednik.

praznih, ostali glasovi pa so bili oddani za FAUREJA in MARTHYJA. Po izvolitvi je odšel Lebrun v elizejsko palačo, kjer je izkazal zadnjo čast pokojnemu DOUMERJU, nato pa odšel v luksemburško palačo, kjer je sprejel ostavko TARDIEUJEVE vlade, kateri je poveril vodstvo poslov do sestanka novega parlamenta.

Potovanje turških državnikov v Rim

Iz Moskve odhajata izmet paša in Tefvik Rudži beg v Italijo — Utrjevanje prijateljskih zvez

ANKARA, 11. maja. Turški ministrski predsednik IZMET PAŠA in zunanji minister DR. TEVFIK RUDŽI BEG sta se s svojim spremstvom in izvedenci vrnila iz Rusije. Po povratku je TEVFIK RUDŽI BEG konferiral najprej z italijanskimi poslanci. Zatrjujejo, da bosta oba državnika še ta mesec odpotovala v Rim, kjer se bodo obravnavala važna vprašanja, nanašajoča se na vzhodno Evropo in srednjo Azijo.

RIM, 11. maja. Predsednik turške vlade IZMET PAŠA in zunanji minister DR. TEVFIK RUDŽI BEG bosta 22. t. m. prispela semkaj. Na sestanku z MUSSOLINIJEV in drugimi italijanskimi politiki se bo, kakor zatrjujejo »Giornale d' Italia« razpravljalo o vseh onih vprašanjih, o katerih je bilo govora že na dosedanjih konferencah. V prvi vrsti pa se bo obravnaval način tesnejše zveze med politiko nove Turčije in fašistične Italije.

Obsodba šoferja smrtnega avtobusa

Celjski šofer Franc Bučar obsojen na tri mesece ječe

CELJE, 11. maja. Ob velikem zanimanju občinstva je bila danes pred sodnikom poedincem tukašnjega okrožnega sodišča dr. Radejem glavna razprava proti Francu Bučarju, šoferjem mestnega avtobusnega podjetja, ki je vodil avtobus pri znani nesreči pri Levcu, ko je bilo 13 potnikov uhlitih, več pa ranjenih. Zagogovnik dr. Kalan je zahteval

ogled na kraju nesreče, kar pa je sodnik odklonil. Ob 11.15 razglašena sodba naglašja, da je Bučar za nesrečo odgovoren in se zato obsoja na 3 mesece ječe. Kot olajševalne okolnosti je sodnik upošteval goste megle in nezadostne signalne naprave državne železnice. Zasebni tožilci se morajo poslužiti civilnopravne poti.

KONFERENCA MALE ANTANTE

BEOGRAD, 11. maja. Priprave za konferenco male antante bodo danes ali jutri končane. Zastopniki Českoslovaške in Romunije bodo prispeli v Beograd jutri. Českoslovaški zunanji minister dr. Edvard Beneš prispe jutri dopoldne.

POVRATEK AVSTRIJSKEGA POSLANIKA

BEOGRAD, 11. maja. Avstrijski poslanik na našem dvoru, Hermann von Plönnies se je včeraj vrnil z Dunaja in zopet prevzel poslaniške posle.

VLADNA KRIZA V GRČIJI

ATENE, 11. maja. Zaradi nesporazuma pri reševanju finančne krize je nastal med državnim podtajnikom finančnega ministrstva Zaimisom in zunanjim ministrom Mihalakopulosom spor, ki je povzročil Zaimisovo ostavko. Njegova ostavka je pa izzvala težjo krizo.

Odstopili so tudi vojni, gospodarski in zdravstveni minister. Venizelosova vlada bo zato rekonstruirana, verjetno pa je tudi, da bo v celoti demisionirala.

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opoldne): Pretežno jasno, topleje.

V slučaju zastrupljenja povzročene po zastrupljenju pokvarjenih jedil, kakor tudi po alkoholu, nikotinu, morfinu opiju, kokainu, je uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice bistven pripomoček. Zdravniška strokovna dela navaajo, da pri zastrupljenju s svincom staropreizkušena »Franz Josefova« voda ne odpravi samo trdovratno zapeko, temveč da učinkuje tudi kot specifično protisredstvo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerij-skih trgovinah.

Nič ni za človeka bolj koristno
kakor resnica

PHAEDRUS

Odlikovanje dr. Kaca.

Z redom Jugoslovanske krone 4. stopnje je odlikovan g. dr. Viktor Kac, zobozdravnik in predsednik Posojilnice v mariborskem Narodnem domu, z redom Jugoslovanske krone 5. stopnje pa gosp. Josip Hvalec, uradnik istega zavoda. — Čestitamo!

Slovo g. Djuka Trbuhoviča.

G. Djuka Trbuhovič, priljubljeni tenorist in režiser mariborskega gledališča se poslovil drevi kot Koltay v Abrahamovi opereti »Viktorija in njen huzar« od mariborskega občinskega. Odhajajočega simpatičnega umetnika počastimo s čim večjim obiskom njegovega poslovnega večera!

Iz obmejno-policijske službe.

Pri tukajšnjem železniškem obmejnem komisarijatu je imenovan za pomočnika tajnika g. Fran Petretič.

Iz sodnijsko-pisarniške službe.

Premeščeni sta: pisarniška pripravničarka Angela Obranova od mariborskega okrožnega sodišča k okrajnemu sodišču v Ptuj, kancelistka Leopoldina Rudeževa od okrajnega sodišča v Ptuj k mariborskemu okrožnemu sodišču. Za jetniško-uradniškega pripravnika v jetnišnici mariborskega okrožnega sodišča je imenovan pisarniški pripravnik Anton Sonnenwald, za jetniške paznike zvanikičke pa pazniki služitelji Ludvik Bergant, Ignac Ploj in Ivan Heržen.

Iz mestnega sveta.

Na včerajšnji seji je mestni svet podelil gradbeno dovoljenje ge. Ljudmili Šušterjevi za enonadstropno stanovanjsko hišo v Principovi ulici, g. Alojziju Amonu za visokopritlično hišo v Medvedovi ulici. Nadalje so dobili dovoljenja: ga. Frančiška Kislihovala za postavitev pralnice v Marmontovi ulici, g. Josip Kavčič za preureditev trgovskih lokalov v Gosposki ulici, Josip in Ivanka Haupt za gradnjo prizidka na Frankopanski c. in g. Mihael Počivalnik za postavitev lesene odprte lope. Uporabna dovoljenja pa so dobili ga. Marija Tomažičeva za postavitev paviljona za trafiko, g. Josip Doles za zgrajeno visokopritlično hišo v še neimenovani ulici, g. Ludvik Jaklič za zgrajeno enonadstropno hišo v Vrbanovi ulici in g. Leopold Kranjc za hodnik pri hiši na Ruški cesti.

Službeni list

Dravske banovine objavlja v 37. številki določila monopolskega kazenskega postopanja, razpis o postopanju za likvidacijo potnih stroškov carinskih uslužbencev, ki obremenjujejo privatne osebe, nadalje dopolnilno izjavo Japonske o ratifikaciji konvencije o avtorski pravici, razglasbanske uprave o pobiranju občinskih davščin v mariborski mestni občini za letošnje leto in objave banske uprave o pobiranju občinskih trošarin.

Narodna Odbrana (obramba)

javlja vsem svojim članom in prijateljem, da je izšel »Vodnik po Mariboru« izpod peresa znanega kulturnega delavca in najboljšega poznavalca severne meje, g. prof. Baša. Knjiga je jako posrečeno sestavljena, obsega 400 strani in vsebuje bogato ilustrirana, poleg opisa Ljubljane in Celja, obširen oris mesta Maribora s podrobnimi podatki o razvoju našega mesta. Avtor je v razmeroma omejenem prostoru izborni podobi sliko mesta od svojega postanka pa do danes in njegove podravske okolice. »Vodnik« je obenem praktično opremljen z adresarjem tako, da je potreben prav vsakemu meščanu pa tudi okoličanu. Ker je cena izredno nizka, je omogočen nakup vsakomur. Priporočamo vsemu našemu članstvu in narodno zavednim Mariborčanom, da si oskrbe »Vodnik«, ki ga je dobiti v vseh knjigarnah.

Zahvala.

Mariborska tekstilna tovarna je povodom eksaktne gasilске vaje, prirejene 6. t. m. na njenih objektih v Motherjevi ulici, darovala tukajšnjemu prostovoljnemu gasilskemu in reševalnemu društvu 500 Din, za kar ji izreka poveljstvo najlepšo zahvalo.

Mariborski odvetniški uradnik vodja profislovenske špijonaže

Aretacija Josipa Rustje v Pragi

Praška policija je te dni izsledila veliko vohunsko družbo, ki je opravljala svoj nečedni posel po nalogu neke vele-sile, odnosno njenih poslastištev. Prva sta ji prišla v roko neki Lidicki iz Zadra in Josip Rustja iz Trsta, ki sta bila v službi voditelja špijonaže Riccobonija. Aretirani Lidicki je takoj priznal, da je res vohunil in izdal tudi vse druge. Tako se je ugotovilo, da je Riccoboni vodil vse posle po naročilu praškega poslaništva neke velesile in se v ta namen posluževal poleg Lidickega in Rustje tudi neklih znanih praških dam in drugih oseb. Vohuni, ki so prejeli rečno plačo, so nadzirali v Pragi živeče rojake, dobili so stike s češkoslovaškimi častniki in celo z generalnim štabom ter inženirji Škodovih tovarn, ki izdelujejo orožje in municijo za Češkoslovaško in druge prijateljske države.

Posebno misijo je imel pri tem delu Josip Rustja. Denunciral je naše slovenske rojake na Primorskem, katere so potem oblasti zapirale in stavile pred sodišča, preskrboval pa je tudi podatke o primorskih Slovencih v Jugoslaviji, kar mu ni bilo težko, ker je dobro poznal

naše razmere, saj je bil nekaj časa zaposlen tudi v pisarni nekega mariborskega odvetnika.

Da Josip Rustja, ki ni iz Trsta, kakor navaja praško poročilo, ampak neke s Krasa, nima čistih rok, so ljudje zatrjevali že za časa njegovega bivanja v Mariboru. Narodna obramba, ki je zbrala o njem precej kompromitirajočih podatkov, je tudi izposlovala, da je bil Rustja odpuščen, obtožen pozneje zakotnega pi-saštva in aretiran. Iz Maribora je pobegnil nekam na Pohorje, kjer se je zadrževal nekaj tednov, nato pa je izginil iz Jugoslavije. Pojavil se je pozneje zopet v Pragi, kjer je policija sedaj ugotovila njegov pravi poklic. Bilo bi torej v interesu preiskave, če bi vsi, ki so imeli z njim posla, dali potrebne podatke Narodni obrambi, odnosno oblastem, ki bi jih nato sporočile v Prago.

Zelo značilno in poučno pa je tudi, da so se vohuni zbirali stalno v palači zavarovalne družbe »Rinnione Adriatica«, kjer ima svoj sedež tudi Zavod za italijansko kulturo. Zavarovalnica ima namreč svoje podružnice ne le pri nas, ampak tudi na Češkoslovaškem.

Sreda, četrtek, kabaretni večer v Veliki kavarni.

Ljudska univerza v Mariboru.

V petek 13. t. m. bo predaval univ. prof. dr. Al. Bilimović iz Ljubljane o vplivu svetovne krize na narodni, gospodarski in finančni položaj Jugoslavije. Danes je ves svet sredi velikih finančnih in gospodarskih težkoč. Tudi našo domovino tarejo iste hude skrbi in muke. Pri tem izgubijo le premožni razsodnost in pogum. Radi tega bo zelo važno, da očitno prvo vrsto strokovnjakov stvarno in objektivni naš ekonomski položaj — posebno z ozirom na položaj drugih narodov. Vsi, ki se čutite prizadete od sedanje krize, poslužite se te prilike, da zadobite jasnejšo sliko o naših razmerah.

Dijaški izlet na Koroško.

Preko 60 obiskovalcev češkega tečaja, dijakov naše klasične gimnazije, je pod vodstvom suplenta g. Antona Ovna prejšnji teden napravilo majniški izlet na Koroško h Gospe Sveti in na Vrbsko jezero. Imeli so lep dan in tudi oblasti jim niso delale nobenih težav. V solncu in ob pesmi so si ogledali Celovec, zlasti zmaja na Novem trgu in knežji kamen v muzeju, nato pa Gospo Sveto in vojvodski prestol. Pred povratkom so se še s tramvajem popeljali na Vrbsko jezero, kjer so s parnikom obiskali Otok ob Vrbskem jezeru. Z vse polno novih vtisov spoznanj in doživetij so se mladi izletniki vsi navdušeni povrnili v Maribor.

Poskušen samomor.

V gostilni »Wilson« na Aleksandrovi cesti so našli danes zjutraj v tujski sobi težko ranjenega 64-letnega adjunkta avstrijskih zveznih železnic Mihaela Horvata iz Beljaka. Mož, ki je rodom iz Moškanjcev, je bogve zakaj segel po samokresu in si hotel končati življenje. Streljal pa je tako nesrečno, da mu je krogla nevarno poškodovala obe očesi. Prvo pomoč je nesrečnemu nudil dr. Marini in je odredil njegov prevoz z rešilnim avtom v bolnišnico. Ko so našli Horvata vsega krvavega, je bil pri popolni zavesti, ni pa hotel povedati, kaj ga je pripravilo do usodnega koraka.

Smrtna nesreča v Falski elektrarni

Električni tok ubil

Včeraj dopoldne med 10. in 11. uro se je primeril v elektrarno na Fali tagičen dohodek, ki je zahteval kot žrtev komaj 20-letnega delavca Karla Dindeka, rodom iz Skakovc pri Muski Soboti. Po usodnem naključju se je fant približal napetosti 10.000 volov in bil pri priči mrtve.

Karl Dindek je bil kot pomožni delavec dodeljen elektrikom. Pred usodnim dogodkom je dobil nalog, naj poišče v skladišču kos aluminija za premošitev faz pri oljnim stiku novega generatora.

mladega delavca.

ja. Dolžino aluminija je nato po neprevidnosti pomeril v desetstičovoltni celici, ki je bila pod napetostjo. Pri dotiku dovodnega voda z aluminijem je dobil smrtni udarec in obležal z manjšimi opeklinami na desni roki in levi nogi mrtve v celici.

Njegova tragična smrt je vzbudila med tovariši splošno sočutje. Truplo so prenesli v hišo k Prahorjevim, kjer je pokojnik stanoval in so ga tam položili na mrtvaški oder.

Posledice „Crne knjige dolžnikov“

Izjava.

Podpisani Jakob Preac, trgovec v Mariboru, Betnavska c. 37, izjavljam, da je ime dr. Stefanoviča, Maribor a 2.072 Din, pomotoma prišlo v črno knjigo dolžnikov in sicer po krivdi moje uradnice. Obenem izjavljam, da mi nihče od dr. Stefanovičev nikdar ni ničesar dolgoval in mi tudi ničesar ne dolguje, ter s tem to meni neljubo pomoto popravljam in se mu zahvaljujem, da ni proti meni predlagal uvedbe kazenskega postopanja.

Jakob Preac.

Ispred sodišča

Strahovi obmejnih krajev.

Pred malim kazenskim senatom tukajšnjega okrožnega sodišča, kateremu je predsedoval višji sodni svetnik dr. Lenart, sta se danes dopoldne zagovarjala 39-letni drvar France Pesjak, rodom iz Škofje Loke, in 19-letni delavec Luka Lenka iz Črne, obtožena, da sta v družbi še štirih drugih pajdašev, ki pa so pobegnili v Avstrijo, izvršili v septembru lanskega leta na meji od Sv. Križa pa tja do Dravograda nič manj kot 14 vlovov in tatvin pri kmetih in po gostilnah. Ta vlovilska dvojica je bila v družbi pobeglih pajdašev pravi strah vsega obmejnega prebivalstva. Naposled pa so vendar padli v roke pravice.

Pesek je bil obsojen na 3 leta težke ječe in izgubo častnih državljskih pravic za dobo 4 let, Lenka pa na 2 leti težke ječe in triletno izgubo častnih pravic.

Obtožnico je zastopal državni pravdnik dr. Hojnik, prisednika pa sta bila okrožna sodnika Kolšek in dr. Čemer.

S policije.

Aretiran je bil pijan parček, neki Bogomil in njegova Štefka, ki sta v poznih urah rogovila po mestnih ulicah. Aretirani sta bili tudi stari znanci policije, Cecilija in Ivanka, radi tajne prostitucije. Obe bosta romali najprej v bolnišnico, nato pa pred sodnika. Neko Desanko S., ki je prišla iz Zagreba, je policija prišla radi goljufije. V bukvah imajo zabeleženo tudi nekega Maksa, ki ni hotel plačati svojega zapitka. — Hišna posestnica Marija Voglarjeva, iz Magdalenske ulice pa je prijavila, da je včeraj popoldne ugriznil neki »pinč« njeno, iz šole se vračajočo rejenko Ivanka tako močno v obraz, da je morala iskati pomoči v Zdravstvenem domu.

»Assicurazioni Generali«.

Znana tržaška zavarovalna družba »Assicurazioni Generali« obhaja letos stoletnico svojega obstoja. Ob tej priliki je namenila darovati znesek 300.000 lir raznim patriotičnim in dobrotelnim organizacijam. Razen teh dobijo večji znesek tudi fašisti za propagando v inozemstvu; tako 30.000 lir »Ballila«, 40.000 lir pa društvu »Italia Redenta«, ki ima nalogo, da v slovenskih in hrvaških vaseh v Julijski Krajini vzdržuje otroške vrtce in raznaroduje slovansko mladino.

»Kakšnega vruga pa imata spet onadva zgoraj?«

»Veš, za letos sta se domenila, da pojedeta na morje. Zdaj si pa to drug drugemu izbijata iz glave.«

Sokolstvo

Iz Sokola Maribor-matica.

Obvezen sestanek vseh plavalcev Sokola Maribor-matica bo jutri v četrtek ob 18. uri v župni pisarni v Narodnem domu. Zdravo!

Sokol Maribor I.

Predstava C. Golzrievе veseloigre »Dve nevesti«, ki je bila odpovedana, bo v soboto 4. junija v kadetnici. V nedeljo 22. maja popoldne priredi društvo svoj javni letni nastop. Na sporedu je tudi tekmovanje preko in okrog različnih zaprek ter razne druge točke, ki bodo vse zanimive. Po javni telovadbi bo istotam, na letnem telovadišču, srečolov z lepimi dobitki. — Zdravo!

Tombola Sokola Pobrežje

bo v nedeljo, 15. maja na vrtu br. Renčlja in ne na letnem telovadišču. Segajte pridno po kartah, ker dobitki so bogati.

Sokolska četa v Konjiški vasi

Je na praznik Vnebohoda s sodelovanjem konjiškega Sokola priredila jurjevanje, ki je poteklo kar najlepše. Sprevod na okrašenih vozovih z zelenim Jurijem, zastavnim br. Pavličem na čelu, z delom članstva in mladinskih telovadnih oddelkov ter četnikov iz Špitaliča, je spravil na noge ves trg, ki je prvič videl tako prireditve. Ko je sprevod dospel v Konjiško vas, je na telovadišču navdušeno pozdravil došle goste starešina čete br. Fran Ajdnik. Za prisrčni sprejem se je zahvalil starešina konjiškega Sokola br. dr. Mejač, ki je v svojem govoru poudarjal tudi veliki pomen sokolskih čet za napredek kmečkega stanu. Na okusno okrašenem telovadišču so potem bile deklamacije, govor prosvetarja br. Nemca, igre dece in telovadni nastopi naraščaja, članov in četnikov ter izbranih vrst telovadcev na drugo. Pri štafetnem teku je zmagala štafeta Sokolske čete Konjiška vas.

Ob zaključku oficijelnega dela prireditve je sodelujoče in gledalce ter ves sprevod slikal br. Vagner. Nato se je razvila prijetna zabava ob zvokih »Dravinje« in domačega harmonikarja-četnika. Zabava je bila slično organizirana kakor jurjevanje na Ljubljanskem gradu, in je pomenila novost za naše kraje. Četnikom v Konjiški vasi, ki so v teh dveh mesecih od ustanovitve pokazali z delom v telovadnici in izven nje, da pravilno razumejo sokolsko nalogo, iskreno čestitamo k moralno in tudi gmotno dobro uspeli prireditvi.

Skavtizem

20 let skavtizma.

Na Jurjevo t. l. je poteklo 20 let, odkar so v Kragujevcu ob llini vodi prvič taborili »četniki« in člani »Trezvene mladosti«; takrat je bilo taborenje — čeprav ni bil tabor v našem pomenu besede — prav toplo sprejeto ne samo pri mladini, ampak tudi pri prosvetnih krogih. — O 20-letnici jugosl. skavtizma prinaša zelo zanimiv članek zadnja številka »Skavtskega Glasnika« izpod peresa dr. M. D. Popovića.

Kako je s »Skavtom«.

Kot poročajo iz Loke pri Zidanem mostu, je »Umetniška propaganda« prvi del »Skavta« že dala v tisk in bo vsa knjiga dotiskana v 8 dneh ali treh tednih.

Prvi naročniki za »Skavta« so se javili že takoj po Božiču; te dni pa so naročili sarajevski skavti zaenkrat 10 izvodov, če bo treba, bodo pa še več. Iz Slovenije so doslej razen nekaterih posameznikov — naročile 20 izvodov »Skavta« samo kranjske planinke, ki tvorijo enega najmanjših slovenskih stegov. In Maribor?

Kranjske planinke.

Škrjančkov steg planink v Kranju je na Jurjevo nedeljo 24. aprila l. l. razvil stegovo zastavo. Načrt za zastavo je izdelal br. župni načelnik ing. arh. Ivan Pengov - Bistro oko, župno upravo pa je zastopala pri razvitju zastave župna načelnica s. Mara Pengovova - Modra Lastovka.

Novi roverski klubi

so se osnovali v Subotici, Ljubljani in Celju, v Ljubljani kar dva. Znamenje, da se bo roverstvo sčasoma vendarle bolje razvilo.

Tabor beograjske sk. župe.

Beograjska skavtska župa »Rastko Nemanjić« je imela od 29. aprila do 3. maja t. l. svoj I. župni tabor v Kragujevcu. Pokrovitelj tabora je bil dr. Dr. Kraljević, minister za fizično vzgojo naroda. Ob tej priliki je razvil steg Kragujevac stegovo zastavo, kateri je kumoval dr. Dr. Kojić, minister prosvete. Oba gospoda ministra sta tej veliki manifestaciji skavtizma v beograjski skavtski župi osebno prisostvovala.

Beograjski dnevniki

prinašajo sedaj večkrat skavtske vesti: V »Pravdi« je nedavno, izšel članek zveznega starešine dr. Ivanića pod naslovom »Ministarstvo fizičnog vaspitanja«. Br. starešina je v tem članku obdelal vprašanje, kaj je skavtizem in kaj smo skavtje, ter ugotovil, da nas javnost

Kar odleti takorekoč

nesnaga iz Vašega perila, ako upotrebljate **Albus milo** za umivanje.

Samo nepotvorjeno naravno milo, kakor je **Albus milo za umivanje** daje to mehko, obilno polno peno, ki igrajo razstopi nesnago in v hipu osnaži najfinejše tkanine in jih pri tem še občutno varuje.

še vedno premalo pozna, kar se da sklepati tudi iz tega, da so nas porinili med planince. (No, saj deloma smo tudi planinci).

Službeni znak.

Kot smo že javili, je glavna uprava Zveze skavtov kralj. Jugoslavije razpisala nagradni natečaj za načrt jugoslovanskega službenega skavtskega znaka v obliki stiliziranja lilije. Zamisel je svobodna, rok predaje do 15. maja t. l. Prva in druga nagrada sta v denarju. Izdelke načrtov je poslati na naslov: Glavna uprava zveze skavtov kraljevine Jugoslavije, Beograd, Miloša Velikog br. 6. Na kuverti naj bo označba: »Za konkurz«.

Drobiž s Tezna

Poslovilni večer za naše člane-telovadce, ki odhajajo te dni k vojakom, je bil v soboto v gostilni Pulko. Poleg telovadcev se je udeležil animiranega večera skoraj celokupni društveni odbor in več starejših članov. Našim marljivim fantom-telovadcem ključemo ob slovesu: Na zopetno svidenje v telovadnici! — Zdravo!

Sport

Mednarodni teniški turnir v Mariboru.

Za binkošne praznike priredita ISSK Maribor in SK Rapid mednarodni teniški turnir, na katerem bodo sodelovali zastopniki mest: Gradec, Celovec, Zagreb, Ljubljana in Maribor.

SK Železničar v Vel. Bečkerekcu.

Železničarji bodo za binkošne praznike gostovali v Vel. Bečkerekcu in proti tamošnjemu prvaku SK Obiliću odigrali dve prijateljski tekmi.

Zadruga »Pohorska železnica«

bo imela drveni ob 20. uri pri »Orlu« svoj III. letni občni zbor. Ker je na dnevnem redu tudi sklepanje o gradnji Pohorske železnice, izvolitev novega načelstva in nadzorstva, je v interesu zadrugarjev, da se občnega zbora polnoštevilno udeleže.

Na večno nemirnih tleh

Nekaj slik z otoka Kube

R. Sacht-Michel, ki je živel več let na otoku Kubi, opisuje glavno prizorišče potresne katastrofe, ki je nedavno zadela tudi Antile.

Tla, kjer stoji mesto Santiago de Cuba in s tem največji del vzhodnega konca otoka, so v pravem pomenu besede gibljiva. Vsako leto čutijo tam manjše in večje potresne sunke, ki pa po navadi nimajo hudih posledic. Hiše so večinoma tudi tako zgrajene, da se prebivalcem ni treba preveč bati. Sicer so baš v Santiagu stavbe večinoma iz kamna in opeke — še iz španske dobe — toda hiše so skoro vse prilizne in zelo masivno zidane. Zadnji potres je bil pač posebno silovit, da je razdejal skoro pol mesta.

Leta 1913 sem živel v Mayari, večjem mestu pokrajine Oriente, kjer sem imel v prvem nadstropju neke lesene hiše majhno sobo. Neke noči me naenkrat prebudil ropot. Moja postelja, ki je sicer stala nasproti okna, se je bila sama premaknila prav do okna, in zvezde, ki jih sicer radi nasproti hiše ležečega hribovja nisem mogel videti, so zdaj migljale nad menoj. V sobi je vse ležalo križem kražem, stoli, umivalnik, miza, in več sekund se je hiša gugala semtertja. Leto pozneje sem bil v Songu. Božični večer je bil, in sedeli smo pri večerji, gostje domačega zdravnika, ki je zemlja spet pričela strahovito bobneti; vendar se ni nič hudega zgodilo. Songo leži visoko na gori in tam je nekako sre-

dišče vedno razburjenih in razgibanih tal. V kraju ni skoro nič zidanih hiš, ampak same lesene stavbe in pa kočice iz palmovih vej, v katerih prebivajo revni domačini.

Pokrajina Oriente (Santiago de Cuba) pa je najbogatejša na otoku. Nepregledne sladkorne plantaže se razprostirajo ob severni obali. Chaparra, Preston, Los Delicias, to so največje in najmoderneje sladkorne tovarne sveta. Leta 1912. so bili tam ob obeh straneh železniške proge še sami ogromni pragozdi, leta 1920. pa že nisi videl nobenega drevesa več, vse je bilo potrebno in zasajeno s sladkornim trsom; sladkorne tovarne so se vrstile druga za drugo. Funt sladkorja je bil med vojno poskočil od 5 na 25 centavov, danes pa skoro nima nobene vrednosti več. Obronke gorovja pokrivajo plantaže kakava in kave, ravnine so zasajene s tobakom, oranžami in bananami, po širnih travnikih pa se pase na tisoče goved. Domačin. »Guajiro«, kakor mu pravijo, živi zelo skromno. Zemlja mu daje vse, kar potrebuje, in tudi najvažnejše, brez česar ne more biti: kavo in tobak si lahko prideluje sam ali pa zamenjuje za druge proizvode. Še danes živijo v gorovju Santiaga kmetje, ki ne poznajo vrednosti denarja, in ki plačujejo potrebno obleko in druge stvari za dom s tem, kar pridelajo: sadjem, tobakom, živalmi itd.

Gorovje Sierra Maestra pa je kljub svoji višini pravcat kup železa. Toliko je železne rude v teh gorah, da bi po cenitvah strokovnjakov zadostovala za preskrbo sveta z železom za sto let. A je tam tudi veliko rudnikov mangana, bakra in zlata, nad njimi bogati skladi as-

falta in petrolejski vrelci. Gore pa so pokrite z gostimi gozdovi, kjer je poleg navadnega lesa tudi kakih petdeset vrst dragocenega trdega lesovja; toda radi velike oddaljenosti in s tem združenih transportnih stroškov te gozdove le malo izsekavajo.

Najdragocenejše od vsega pa je podnebje v tej blagoslovljeni deželi. Sploh, kar si more dežela železi, Kuba ima vse: neizmerno rodovitnost zemlje, mineralne zaklade in milo zdravo podnebje. Za poljedelstvo Kube tako blagodejni severovzhodni vetrovi vejejo skozi deset mesecev, tako da hude vročine, razen v nekaterih predelih, sploh nikoli ni. Povprečna temperatura znaša v zimskih mesecih 20, v poletnih pa 28 stopinj Celzija. Kužne bolezni, ki so nekaj tako razsajale, kakor legar, rumena mrzlica in malarija, te so danes skoro popolnoma izginile, hvala Amerikancem, ki so takoj po špansko-ameriški vojni započeli temeljito sanacijo dežele. Danes je Kuba ena najbolj zdravih dežel na svetu.

Zanimiv je vhod v pristanišče Santiaga de Cuba. Tako je ozek, da bi človek mislil, da ga lahko zasuje voz kamenja. Desno se dviga na skali v sinji solnčni zrak mrko in grozeče utrdba Morro Castle. Potem se vije ozki naravni kanal med gorskimi obronki, senčnatimi otoki in cvetočimi vrtovi, dokler naenkrat ne zagledaš ležati pred seboj mesto. Amfiteatrsko se popenja iz zaliva, slikovito po legi in bogastvu barv. Temno zelenje mangovega in lovorjevega drevja, rdeče strehe, bele hišice, banane, kokosove palme, cvetoče ovijalke... nad vsem pa temno-sinje nebo Kube in tropske vonjave in sveži dih mor-

ja. Ulice vodijo ozko in strmo iz pristanišča gor v mesto, čegar središče je park. Tam kraljuje stara španska katedrala. Brezskrbnost, glasno brbljanje, kamor pogledaš in poslušaš, prijazni obrazi...

Skozi ozke ulice pa ven med vile. Levo, desno hiše z debelimi zidovi, večinoma prilizne, v vseh barvah. Okna so z vrtni v enaki velikosti, vsa zamrežena, a brez zaves, da lahko vidiš noter. V sobah sedijo ženske, gospe in gosposodične, v beli ohlapni obleki — »bata« ji pravijo — včasih prepasani s širokim barvastim trakom. Dame se zibljejo v lahkih gugalnih stolih, v enakovremnem taktu migajo velike pahljace. Pozni popoldan je vroč, zelo soparen. Tam stoji že prva kočica iz palmovih vej. V senci sedejo ženske in pletejo slamnike.

In tam — San Juan Hill. Theodore Roosevelt in njegovi jezdecji so tam porazili Špance. Na solncu se blešči preprosti spomenik, ki so ga postavili padlim bojevnikom. Vrla, zdrava mladina z veseljem do pustolovstva in mnogo idealizma v srcu. Veliko idealizma. Saj naposled, kaj pa jih je, brigala Kuba in zatiranje dežele? Toda polkovnik Roosevelt je znal navdušiti svoje fante. Drzni cowboji z zapada so bili to, vajeni konja in puške, in pa bogati neustrašni mladenčiči z vzhoda so bili vmes, ki so takole bolj za sport šli takrat na Kubo. To je bilo 1. julija 1898. Na 17. julija je Santiago kapituliral. Pri »Fuerzi Canosi« so sedeli fantje in so videli, kako se je na utrdbi Morro Castle dvignila zastava z zvezdami in progami Zedinjenih držav, tam na Puntí Blanci pa je isti čas padla španska zastava...

Curios Bell:

Lowoodska sirota

»Vi niste razvalina, gospod, Vi niste od bliska preklano drevo; Vi ste zeleni in krepki. Okoli Vaših korenin bo vzbrstelo mladje, če ga zovete ali ne, ker mu godi v Vaši senci. In ko bodo mladike pognale, se bodo nagnile k Vam in se Vas ovile, ker jim nudi Vaša moč tako zvesto oporo.«

Spet se je nasmehnil, potolažila sem ga.
»Vi govorite o prijateljih, Jana?« je vprašal.
»Da, o prijateljih,« sem odgovorila oklevaje, ker sem se zavedala, da imam več v mislih ko samo prijateljstvo, a nisem bila našla druge besede. Pomogel mi je iz zadrege:

»Oh, Jana, a meni je treba žene.«
»Res, sir?«
»Da; ali Vam je to nov?«
»Seveda; prej tega niste omenili.«
»Ali Vam je novica neugodna?«
»To je odvisno od tega, katero si izberete.«
»Zame boste izbirali, Jana! Ravnal se bom po Vaših nasvetih.«

»Vzemite si torej tisto, ki Vas najbolj ljubi.«
»V najhujšem slučaju si izvolim tisto, ki jo jaz ljubim. Jana, ali me hočete za moža?«

»Da, sir.«
»Ubogega slepca, ki ga boš morala voditi za roko?«

»Da, sir.«
»Pohabljenca, dvajset let starejšega od tebe, ki mu boš morala streči?«

»Da, sir!«
»Resnično, Jana?«
»Prav rada, sir!«

»Oh, moj dragec! Bog te blagoslovi in nagradi za to!«

»Sir, če sem kdaj na svetu kaj dobrega storila, kaj poštenega mislila, kakšno odkrito molitev izustila, kaj pravičnega želela, zdaj sem poplačana. Biti Vam žena je zame vrhunec sreče na svetu.«

»Ker se rada žrtvuješ!«

»Kaj žrtvujem? Glad za hrano, hrepenenje za zadovolitvijo. Imela bom pravico objemati, kar cenim,

poljubovati, kar ljubim, počivati na prsih, ki jim verjamem; je li to žrtve? Če je temu tako, se rada žrtvujem.«

»In prenašati moje nadloge in bolezni, Jana; in izpregledavati moje nedostatke!«

»Ki jih zame ni, gospod. Bolj Vas ljubim, ko Vam morem res koristiti, kot tedaj, ko ste živeli v ponosni neodvisnosti, ko Vam je bila odurna vsaka kretnja, ki se ni skladala, z Vašo vlogo darovalca in pokrovitelja.«

»Dosej mi je bilo neznosno, da bi mi kdo pomagal, da bi me kdo vodil; zdaj čutim, da mi to ne bo več presedalo. Ni mi bilo drago se dotekniti kakega služabnika, a ugodno mi bo, če mi stisnejo roko Janini prstki. Rajše sem bil popolnoma sam kot v družbi strežnikov; Janina nežna služba mi bo v večno veselje. Jana mi godi; ali sem ji povšeči?«

»Do zadnjega kotička mojega srca, sir.«
»Če je temu tako, potem nama ni treba čakati; takoj se morava poročiti.«

Gledal in govoril je odločno, prebudila se mu je stara strepost.

»Brez vsakega odlašanja se morava spojit v eno samo bitje, Jana; samo da dobiva dovoljenje, takoj se vzameva.«

»Mr. Rochester, pravkar sem ugotovila, da je solnce že davno prekoračilo poldnevnik in Pilot je že odšel domov obedovat. Naj pogledam na Vašo uro!«

»Pritrdite si je k pasu, Janica, nosite jo neprestano, meni ne rabi!«

»Saj je že davno poldne minilo. Ali niste prav nič lačni?«

»Danes tri dni mora biti poroka, Jana. Do svatovke obleke in do nakijta ti ni, kajne? Vse to ni niti omembe vredno.«

»Solnce je posušilo steze, veter je utihnil, malone vroče je.«

»Veš, Jana, obesil sem si Tvoje bisere okoli vratu: Nosim jih od tistih mal, odkar sem izgubil svoj zaklad, kot spominek nanjo.«

»Vrniva se domov skozi gozd; to bo najbolj senčna pot.«

Nadaljeval je v svojih mislih, ne da bi upošteval moje besede.

»Jana! Rekel bi, da me imaš za nevernega psa. Toda moje srce prekipeva od hvaležnosti do dobrot-

livega Boga. On vidi bistreje od nas in modreje sodi. Nisem lepo ravnal; toliko da nisem omadeževal nedolžen cvet, dihal sem greh vanj, Vsemogočni mi ga je iztrgal iz nečistih rok. V svoji trdovratni upornosti sem preklinjal odlog; namesto da bi se klanjal božji volji, sem jo črtel. Božja pravičnost je šla svojim potem: nesreče so trumoma navalile name, bil sem prisiljen hoditi skozi dolino smrtnega mraka. Njegove kazni so hude; ena me je zadela, ki me je ponižala za večno. Saj veš, kako sem bil ponosen na svojo moč; pa kaj mi pomaga jakost, če jo moram poveriti tuiemu vodstvu kot dete svojo sebičnost pestunji? Šele v zadnjem času sem zagledal in začutil božjo roko v svoji usodi. Začel sem se kesati, obžalovati, hrepeneti po spravi s Stvarnikom. Začel sem moliti prav krščanske molitve, a goreče.

»Stiri dni je tega, da me je obšla ponoči prav brezupna potrnost, v kateri je žalost nadomestil bes, skrb pa zakrknjenost. Bilo je med enajsto in dvanajsto uro, ko sem prosil Boga, naj me kmalu reši tega sveta, če se mu zdi dobro, in naj mi dovoli vstop v tisti svet, kjer bom našel Jano.

»Sedel sem v sobi pri odprtem oknu. Dehteča noč na sapica mi je godila, dasi nisem videl zvezd in se mi je mesec zdel le svetla megla. Zahrepenel sem po tebi, Jana! Oh, koprnel sem po tebi z dušo in telesom! Vprašal sem Boga v strahu in ponižnosti, ali nisem že dosti potr, žalosten, čemer, izmučen in ali ne bom zopet kmalu užival razkošje miru? Priznaval sem, da sem zaslužil, kar sem trpel, a trdil sem, da bi le težko mogel še dalje trpeti; in alfa in omega mojih srčnih tesnob se mi je izvil v klicu: »Jana! Jana! Jana!«

»Ali ste te tesnobe govorili glasno?«

»Da, Jana; da me je kdo slišal, bi bil mislil, da sem znorel, s tako blazno silo sem jih izgovoril.«

»To je bilo v ponedeljek, nekako ob polnoči?«

»Da, toda čas ne pomeni mnogo; kar je sledilo — je čudno. Imela me boš za praznoverca — nekaj praznoverja imam res v svoji krvi — a resnica je, kar ti povem.

»Po kriku mi je odgovarjal glas, za katerega ne vem, od kod je prihajal, a vem, čigav je bil. »Pridem! Počakaj me, oh, prihajam!« in le hip pozneje: »Kje si?«

Sobo in črkoslikanje,
vedno najnovejši vzorci na razpolago, izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3, za kavarno »Astoria«.

Novosti!
Zadnja novost v trajnem kodranju so ameriški ovitki. Za vse lase, specijelno pa za barvane, bele sive, svetle in obledele, oskrbuje s sijajnim uspehom samo salon Mrakič, Cankarjeva 1. 33-t.

Novo šivalno stroje
(za pogrezniti) prodam za polovično tvorniško ceno. Pismene ponudbe pod »Ugodna prilika« na upravo lista. Prodajo se tudi posamezni stroji. 1494

Vino lastnega pridelka,
halozanec pri odjemu od 10 litrov naprej po Din 4.— in 5.— liter. Zrinjskega trg 6. 1523

Ivan Kravos
Aleksandrova c. 13

Sotira
najpreglednejša kartoteka
Soklič, Maribor Tel. 2510

V vili „MAJDA“
Tomšičeva ulica 14
se prodaja
poharski rizling
po Din 5.— liter
od 5 litrov naprej!

Stampije
T. SOKLIČ
Maribor
Aleksandrova 43

naslopi se sprejmejo

Kdor oglašuje
uspeha se raduje!

Večernik

Dobre tkalke
se sprejmejo pri Stanko Břen, Stundenci. 1526

Spalne sobe,
politrane, najmoderneje, in iz mehkega lesa polne ter kompletne kuhinje po konkurenčnih cenah prodam takoj. Mizarstvo, Aleksandrova 48. 1531

Kanarček odletel.
Prosimo poročila, Gregorčičeva št. 4. Kocuvan. 1529

Vino prodaja
od 5 l naprej po 5 Din Vaupotič, Košaki. 1530

Brivskega pomočnika
sprejemem takoj v stalno službo za podružnico. M. Požar, gledališka frizerka, Vetrinjska ul. 11. 1524

Dva velika lokala
z velikimi kletnimi prostori na prometnem kraju se s 1. junijem oddaja. Poizve se v upravi lista. 1502

Dvosobna, solnčna, parketirana,
zasebna stanovanja v novi hiši oddam. Vprašati v gostilni Dravograd, Smetanova ul. 54. 1525

Opravična številka: E IX 2130/31 31

3 sobno stanovanje
moderno solnčno, lega sredi mesta, oddam ev. takoj. Naslov v upravi. 1508

Zakupnika za oficirsko kuhinjo
in dobro kuharico iščemo. Reflektanti naj se javijo v oficirskem domu v kasarni kralja Aleksandra v Melju. 1528

Radi premestitve
prodam poceni: spalnico, jedilnico in drugo pohištvo. Pukovnik Radovanovič, Stritarjeva ulica 30. 1527

Štiri- in trisobna stanovanja
s kopalnicami in pritliklinami v novi zgradbi se s 1. junijem oddajo. Poizvedbe v upravi lista. 1503

Dve hiši,
pricestna in dvorišna stavba, enonadstropni, z lepimi stanovanji in velikimi obratnimi prostori, prodam po ceni. Dopisli pod: Ugodno 420.000 na upravo lista. 1484

Lepo dvosobno stanovanje
v vili s stekleno verando oddam takoj mirni stranki. Najemnina Din 900.—. Naslov v upravi »Večernika. 1510

Dražbeni oklic.

Dne 13. junija 1932 dopoldne ob 10. uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba nepremičnin

Zemljiška knjiga: k. o. Lehen vl. št. 1

Cenilna vrednost: Din 924.219.30

Vrednost pritlikline: Din 36.800.—
ki je všteta v cenilni vrednosti.

Najmanjši ponudek: Din 616.146.20

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.

Okrajno sodišče v Mariboru
dne 13. aprila 1932.

VSI HITE
JAKOB LAH
KER

tam dobite vsa
oblačila najugodnejše!

JAKOB LAH MARIBOR GLAVNI TRG